

свѣтленѣ страихъ, не срѣще слънчевны-ты зари, нѣ
отзадѣ. Огнстинѣ, както дневна-та звѣзда ся скри
отподерь, нѣколко отъ тыя зари распелѣны освѣ-
тиважъ полузрачны-ты сводове на моста съ единѣ
чървеникакѣ краскѣ, и си отдадохъ свѣтлинѣ-тѣ
въ долове-ты и на стръмнинскы-ты върхове, а го-
лѣма-та свѣтлина покрываше околности-ты, кои-то
ся виждахъ да ся направены отъ чисто злато, и
камъ небе-то ся отдѣляше като заря на единѣ сла-
вѣ; а пакѣ-струпове-ти стояхъ цѣли съ полвин-
черникакѣ краскѣ, и ся виждаше по край облацы-
ты, кои-то ся извышявахъ отъ страны-ты имѣ,
блъщепія на свѣткавицѣ-тѣ, на кои-то гърмела ся
чуеша отъ далечъ. Человѣкъ бы повѣрвалъ какъ
това бѣше истенска земя далече около единѣ лев-
гѣ и половицѣ отъ насъ. Кой знае, това може да
е было едно свѣтливо отбѣиваніе на нѣкой си ос-
тровъ много отдалеченъ, на кого-то облаци-ти ны
повтаряхъ образа чрѣзъ отбѣивателнѣ-тѣ си свѣт-
линѣ и блъскавица-та чрѣзъ тѣхныя отзивѣ.
Нѣкои мореплаватели многожды ся излѣгвали отъ
подобны излѣды. Ако и да ся виждаше сичко-то
това великолѣпіе и ужасно прѣструваніе на обла-
цы-ты, тыя горы съ хурмы, тыя бары кои-то е-
чѣхъ по върхове-ты, тая рѣка, тоя мостъ, сичко
това ся стопи и загуби като приближи нощъ-та,
както и привиженія-та на свѣта, кога доде смъртъ-
та. Нощна-та звѣзда, тригуба-та Еката (1), коя
повтаря съ посладки армоніи, съгласія-та на дне-
внѣ-тѣ звѣздѣ, като ся издигна на оризонта, раз-